HUGO DE SANCTO VICTORE

Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

si, per ea ut desinat esse quod esse incipiat aliud esse
quam esse. Quod enim potest impedire quidem potest si depen-
dit non potest. Cum dependit potest non non adfuturum esse.
Quod igitur primum facinus ipsi non esse potuerunt qua
facinus sunt et totum non fecerunt ipsi non potuerunt
non esse. Et cum primum erant quam non ipsum erant esse ce
perunt solum. Et si potestas illas erat ut aliud esse
quia libitum arbitrium erat non tum potestate
ratillis ut non aliud esse quia et erant si ut et
esse desinent quod non erant aliud esse incipient
quod non erant. Nemum esse potant quod non erant non pus
esse desinent quod erant non deum esse incipent quod
non erant quam libitum arbitrio dependent esse non potest
sui primum impendent esse si spectat semper ad futuros
eventus. Nos solum qui non tangenti matia
sudunt fluctua quippe que ex necessitate fluxa
sunt libitum a non sequent si stant immobilis
ad unum finem nec recipiunt ut rumpi liberet et tange
ret. Sic igitur libitum a non illis erat nec ut non a
liud esset quam erant si potestate quam habebat
in eo quod erant ut et esse desinent aliud esse inci
pent quod non erant. Et sic quidem studiosius inqui
rentibus occurrit de statu primo angelorum in
de primordio existencie illorum quales facti
primum in natura in de sapia in de arbitrii li
bertate proposita. De adusio in usione in firma

Primo bono non ne in lapsu malo non.

Post hoc studacio ad ducit inqui
rere quales effecti sunt omnium di
uidant ausione in usione. Quod enim
primum erant secum aliquid unum erant quia
omnis boni erant in quod boni erant non facientes
si facti erant. In hoc igitur unum erant quod boni fac
tis erant. Non dum adhuc aliud erant quam facti
rant quia tunc primum facti erant non ante quam
fecerant. Cepunt autem dumtaxat ab eo quod facti erat
ut aliud ita esse et deficientes sup illud ut bo
ni esse et sub illo deficiunt ut mali esse. Hoc
usio in usio qua duusi sunt qui unum erant in
boni natura ut sunt alii sup illud boni pus
ciam alii sub illo mali per culpam usio enim
uisos fecit in usio inuisos. Et quia enim uolun
taris sunt uoluntates utique; libertatis in ipsa
uero impuratae utique; in utique; uero iudicat si
ue pro bono uero ad gloriam sive pro malo uero
ad penam. Quomodo in bono; culpa gratia aiunt in
stantib; gratia uirtum adiuuat. uuuuuuu

Qui autem ad bonum usurebant uoluntatem
mouebant gratia cooperante
spontem percipiebant gratia desertu
sive oppressione in qui usurebant in cecco bene mo
uebant quia gratiam cooperante habuerunt si in
cecco qui autem non in cecco percipiebant quia
gratiam cooperante non habuerunt si in cecco deserebam
gratia qui autem in percipiebant in quia a
urebant non pus autem in percipiebant quia deserebant
quia cum gratia cecci deerunt in qui urebant non
pus usurebant in ea assumebant quia sine gra
tia non fecerunt. Et qui autem in eo in pro de
sebant in qui urebant in eo in pro assumeban
t pro ad usi deserti in ad usione assumpti. Quod
in sola uoluntate est iustitia iniustitia

Quam in motu uoluntatis donat
iustitia parit in culpa inuenta
est. Quia motu uoluntatis factum est
ut mali fierent. Ausi ab bono unquo erant in